

بررسی مقایسه‌ای نگرش خانواده و معلمان به کنجدکاوی کودکان پیش‌دبستان

*بروین صمدی

چکیده

اگرچه کنجدکاوی را می‌توان از جمله ویژگی‌هایی به شمار آورد که در اغلب کودکان دیده می‌شود، اما از این موضوع در سال‌های اخیر غفلت شده است. در میان ابعاد مختلف کنجدکاوی، ماهیت معرفتی آن، یا به عبارتی دیگر جستجوی معلومات، نیاز به توجه بیشتری دارد. برای پی بردن به کاربردهای بالقوه این نوع کنجدکاوی لازم است درک صحیحی از تصورات عامه انجام شود که تکمیل کننده مفاهیم نظری هستند. دیدگاه خانواده و معلمان - به عنوان افرادی که نقش مهمی در ساماندهی محیط زندگی کودکان دارند - درباره کنجدکاوی در نحوه پاسخ دادن آن‌ها به بروز این ویژگی در کودکان تأثیری بسیار دارد. در مطالعه حاضر، پرسشنامه‌ای تنظیم شد، تا نظر معلمان و خانواده درباره کنجدکاوی و کندوکاو در کودکان سنجیده و به این پرسش پاسخ داده شود که آیا آن‌ها ارزشی برای این ویژگی قائل هستند یا خیر؟ و چه تفاوتی بین دیدگاه معلمان و خانواده‌ها درباره کنجدکاوی کودکان وجود دارد. شرکت کنندگان در این پژوهش، معلمان پیش‌دبستانی و خانواده‌هایی بودند که فرزندی در این سنین داشتند. نتایج این پژوهش نشان داد که معلمان و خانواده نظر مشبّتی نسبت به کنجدکاوی و کندوکاو در فرزندانشان دارند و معلمان نسبت به خانواده برای تشویق این ویژگی در کودکان تمایل بیشتری دارند. تجزیه و تحلیل انجام شده بر اساس روش تحلیل عاملی نشان داد که تصورات معلمان و خانواده درباره کنجدکاوی چند بعدی است و شباهت‌هایی را با مفاهیم نظری نشان می‌دهد.

کلید واژه‌ها

کنجدکاوی؛ کندوکاو؛ کودک پیش‌دبستانی؛ نگرش خانواده؛ نگرش معلمان

* استادیار دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه الزهرا(س)

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۱/۲۵

تاریخ دریافت: ۹۰/۱/۳۰

مقدمه

این پژوهش بر آن است تا رابطه میان نظرات عامه معلمان و خانواده‌ها درباره نقش کنجکاوی در رشد و پیشرفت کودکان با مفاهیم نظری موجود در پژوهش‌های پیشین را بررسی کند. این پژوهش می‌تواند به درک نظری درستی از کنجکاوی کمک کند و راهکارهایی را در این زمینه ارائه دهد که آیا خانواده‌ها و معلمان، تشویق کنجکاوی را به عنوان هدفی معقول ببینند یا خیر؟ کنجکاوی، اغلب به عنوان یک ویژگی طبیعی و قابل توجه در کودکان توصیف می‌شود. با وجود این، به این موضوع در زمینه رشد و آموزش کودکان توجه زیادی نشده است (صدمی، ۱۳۸۷). در زندگی روزمره، معلمان و خانواده‌ها احتمالاً درباره علائم رفتار کنجکاوانه کودکان، که از طریق سوال‌های بی‌حد و حصر آن‌ها درباره هر چیزی نشان داده می‌شود، تردید دارند. سؤال مطرح شده این است که آیا کنجکاوی به عنوان یک ویژگی که به‌طور دائم با آن مواجه هستیم، ارزش تشویق کردن دارد؟ دیدگاه معلمان و خانواده‌ها به‌عنوان افرادی که در ساماندهی محیط کودکان از نقش سازایی برخوردارند، در نحوه پاسخ دادن آن‌ها به این ویژگی مؤثر است. کنجکاوی و کندوکاوی کودکان، که نشان دهنده تمایل آن‌ها برای دانستن است، اگر پروردۀ شود، می‌تواند به عنوان عاملی انگیزشی برای جستجوی معلومات باشد.

مفهوم کنجکاوی را برای اولین بار برلین^۱ - که پایه‌گذار نظریه‌های مهمی در این زمینه است - مطرح کرد و از سال ۱۹۶۰ تا اواسط ۱۹۸۰ توجه محافل علمی را برانگیخت. شاید به دلیل ماهیت نامشخص آن، تمایل به درک کنجکاوی از میان رفت. لونستین^۲ (۱۹۹۴) معتقد است که دیدگاه‌های مربوط به کنجکاوی متفاوت است. برخی آن را به عنوان عاملی انگیزشی برای اکتشافات علمی می‌دانند و دیگران آن را با رفتارهای غیراخلاقی چون مصرف مواد مخدر مربوط می‌دانند. دیدگاه برلین (۱۹۶۰ و ۱۹۷۸) نیز درباره اشکال مختلف کنجکاوی از جمله

1. Berlyne
2. Lowenstein

کنجدکاوی ادراکی^۱، کنجدکاوی معرفتی^۲، کنجدکاوی خاص^۳، و کنجدکاوی متنوع^۴، به طور غیر مستقیم از نظر لونستین حمایت می‌کند. علاوه بر این؛ ارزش آموزشی کنجدکاوی توسط برلین که کنجدکاوی معرفتی یا جستجوی معلومات نامیده می‌شود نیازمند بررسی‌های بیشتری است. بر مبنای مفهوم کنجدکاوی معرفتی که برلین برای ارزیابی رفتار کودکان پیش دبستانی در هنگام بازی مطرح کرد، هات^۵ (۱۹۷۰ و ۱۹۷۹) رده‌بندی را مطرح می‌کند، که در آن بازی به دو صورت رفتار آشکار و رفتار معرفتی تقسیم می‌شود. او همچنین رفتار معرفتی را در بر گیرنده مواردی چون حل مسئله، کندوکاو و فعالیت‌های پر بازده می‌داند. هات از جمله اولین افرادی بود که توجه معلمان پیش دبستانی را به ماهیت معرفتی بازی و کاربرد آن در طراحی محیط و یادگیری برای کودکان پیش دبستانی جلب کرد (هات و همکاران، ۱۹۸۹).

اگر چه درباره این موضوع در حیطه آموزش غفلت شده است (سیف، ۱۳۸۸)، اما تلاش‌هایی در جهت تشویق کنجدکاوی در کلاس‌های درس و منزل انجام شده است. آرنون^۶ (۲۰۰۳) روش‌های آموزشی از جمله ایجاد تضاد مفهومی و محیطی مناسب برای سؤال پرسیدن را به منظور افزایش حس کنجدکاوی در کودکان پیشنهاد می‌کند. مدرسان نیز، خانواده‌ها را به ترویج حس کنجدکاوی در کودکانشان از طریق فعالیت‌های روزمره، مانند تشویق کردن آن‌ها به کندوکاو، آزمایش کردن، کشف کردن، درک کردن، تشویق می‌کنند (گرین، ۲۰۰۲). مطالعات متعددی در دهه ۱۹۷۰ به درک توصیف کنجدکاوی اختصاص یافته بود، محققان به این نتیجه رسیدند که کنجدکاوی مفهوم چند بعدی است (واس و کلر، ۱۹۸۳). مطالعات موجود به دو ویژگی مرتبط با کنجدکاوی یعنی عاملی انگیزشی (برلین، ۱۹۶۰؛ هات و همکاران، ۱۹۸۶؛ واس و کلر؛ ۱۹۸۳) و تجسم رفتاری آن به شکل کندوکاو (واس و کلر، ۱۹۸۳) اشاره کرده‌اند. پیاژه (۱۹۵۲، ۱۹۳۶) در تبیین مفهوم نظری کندوکاو معتقد بود

1. کنجدکاوی ادراکی ناشی از تحریک پذیری مطالب تازه و جدید است و با تکرار آن محرك کاهش می‌یابد.

2. کنجدکاوی معرفتی با جستجوی دانش و اطلاعات تحریک می‌شود.

3. Specific Curiosity (کنجدکاوی خاص با بررسی یک مورد خاص تحریک می‌شود).

4. Diverse curiosity (کنجدکاوی متنوع در ارتباط با پیداکردن یک سرگرمی یا رفع خستگی ایجاد می‌شود).

5. Hutt

6. Arnone

کودکان احتیاج دارند که دنیا را درک کنند و این احتیاج از طریق عالجهای ذاتی آنها به «تازگی^۱» بروز داده می‌شود. انگیزه کندوکاو در ظهور قابلیت‌های پیچیده‌تر شناختی نهفته است و از دیدگاه پیازه، این کندوکاو فرایندی شناختی است که ارتباط نزدیکی با پیشرفت هوش دارد(راس و کلر؛ ۱۹۸۳). برلین (۱۹۶۰) نیز با مشخص کردن ویژگی‌های تطبیقی محرك مانند تازگی و پیچیدگی در تحریک کردن کنجکاوی، کمک به سزاپی در پیشرفت نظری مفهوم کنجکاوی کرده است. پژوهش او به افزیش علاقهٔ محققان در بررسی تشابه نظری کنجکاوی با ویژگی‌های دیگری چون خلاقیت منجر شده است(واس و کلر، ۱۹۸۳). علاوه بر این، جنبه‌های متعدد کنجکاوی همچون عامل انگیزشی، تجسم رفتاری به شکل کندوکاو، ماهیت محرك و ویژگی‌های مشابه از لحاظ نظری را می‌توان به عنوان جنبه‌هایی برای درک ویژگی‌های کنجکاوی در کودکان دانست. یافته‌های پژوهش‌ها به طور محدود، الگوهای جالبی را درباره رابطهٔ میان رفتار خانواده و کنجکاوی کودکان نشان داده‌اند. مطالعات نشان داده که خانواده‌هایی با رفتارهای اکتشافی، دارای فرزندانی هستند که بیش‌تر اینگونه رفتارها را از خود بروز می‌دهند (اندلسی و همکاران، ۱۹۷۹). در پژوهشی پیرامون تأثیر نحوهٔ پاسخ دادن خانواده به کنجکاوی کودکان، هندرسون و مور^۲ (۱۹۸۰) دریافتند که کودکان کنجکاو سؤال‌های بیش‌تری از خانوادهٔ پاسخ‌گو^۳ و برون‌گرا^۴ نسبت به سایر خانواده‌ها می‌پرسند. این یافته‌ها نشان می‌دهد که نگرش خانواده‌ها بر رفتار کندوکاوی فرزندانشان تأثیر می‌گذارد. همچنین خانواده‌ها، به عنوان افرادی که نقش اساسی در حفظ انگیزهٔ درونی فرزندان دارند، به آن‌ها رخدادهای جالب و جدید را معرفی و شرایطی را برای کندوکاو آن‌ها فراهم می‌کنند. به آن‌ها کمک می‌کنند که رفتارهای کندوکاوانه از خود نشان دهند و از آن‌ها از طریق فراهم کردن امنیت عاطفی، در موقع نگرانی و سرخوردگی، حمایت کنند(گراسمن و همکاران، ۱۹۹۹).

استرنبرگ^۵ (۱۹۹۴) معتقد است که واسطه‌ها، چون معلمان و خانواده‌هایی که به سؤال‌های فرزندانشان پاسخ می‌دهند و آن‌ها را به پیدا کردن و جستجوی توضیحات به جای رد کردن

1. Novelty
2. Henderson and Moore
3. Responsive
4. extravert
5. Sternberg

سؤال آنها تشویق می‌کنند، بهتر از دیگران به پیشرفت ذهنی فرزندانشان کمک می‌کنند. با وجود تأکید مداوم بر ارزش یادگیرهای اکتشافی بچه‌ها، فرایند تدریس و یادگیری هنوز هم تا حد زیادی بر انتقال معلومات به بچه‌ها تأکید دارد. محققان مشاهده کرده‌اند که در صد سؤالاتی که بر مبنای کنجدکاوی کودکان مطرح می‌شوند در کودکانی که سال‌های آخر دبستان را پشت سر می‌گذارند نسبت به کودکانی که به پیش دبستانی می‌روند به نصف کاهش می‌یابد (لیند فرس، ۱۹۹۱).

معلم‌ها و خانواده‌ها به عنوان افرادی که در ساماندهی محیط کودکان نقش مهمی دارند، در افزایش یا کاهش حس کنجدکاوی در رفتار کندوکاوانه کودکان نقش بهسازی دارند. سؤالی که در اینجا مطرح می‌شود این است که چه چیزی بر انتخاب آن‌ها تأثیر می‌گذارد، برای یافتن پاسخ این سؤال می‌توان از درک تصورات یا عقاید ضمنی افراد آغاز کرد. هیدر^۱ (۱۹۸۵) معتقد است که چه عقاید و تصورات افراد بر اساس نظریات علمی معتبر باشند یا خیر، آن‌ها از نظر خود افراد دارای اعتبار هستند و به این دلیل می‌باشد در توضیح انتظارات و رفتارهای فرد مورد توجه قرار گیرند. استرنبرگ (۱۹۸۵) اظهار می‌دارد که مطالعه نظریات ضمنی افراد عام در دانستن معنای واژه‌های پر کاربرد در گفتمان روزمره مفید است، زیرا که ارزیابی‌ها و قضایات‌های این افراد همه بر اساس این گونه تصورات است. مهم‌تر از این موضوع، این مسئله است که چطور نظریات ضمنی افراد به رفتار آن‌ها مربوط است. فرنهم^۲ (۱۹۸۸) معتقد است که عقاید افراد عام، عواقب رفتاری دارد. به عنوان مثال، او به پژوهش‌های گسترده انجام شده اشاره می‌کند که بر ارتباط پیچیده و ظریف میان نگرش و رفتار تأکید می‌کنند. او همچنین انتظارات معلم‌ها و عقاید خانواده را به عنوان نظریات آموزشی عام به تصویر می‌کشد. تأثیرات احتمالی نظریات و عقاید ضمنی خانواده‌ها بر نحوه ارتباط میان آن‌ها و فرزندان و نیز رفتارهای فرزندانشان چیست؟ زرنتال و جکوبسون^۳ (۱۹۶۸) در مطالعه‌ای بر تأثیر احتمالی انتظارات معلم‌ها که از راه عقاید آن‌ها درباره توانایی شاگردانشان نشان داده می‌شود، بر رفتار شاگردان تأکید کردند. این تأثیرات احتمالی خود تحت تأثیر روابط میان معلم و شاگرد قرار

1. Heider

2. Furnham

3. Rosenthal & Jacobson

می‌گیرد که از طریق نحوه تماس‌های کلامی و استراتژی‌های آموزشی و انگیزشی نشان داده می‌شود (رزنال، ۲۰۰۲). ادبیات موجود در این زمینه، مباحث زیادی پیرامون تأثیر عقاید خانواده‌ها بر عملکرد آن‌ها از رفتارهای مربوط به تربیت فرزندان گرفته تا شیوه تدریس را شامل است (گودنو، ۱۹۸۴؛ سیگل، ۱۹۹۲؛ سیگل و مک گلیکادی- دی لسی، ۲۰۰۲). این در حالی است که پژوهش‌های مربوط به نحوه ارتباط عقاید و رفتار یک فرد، نتایج ضد و نقیضی داشته است. این امر حاکی از رابطه‌ای پیچیده و غیر خطی است. ویلکوکس- هرزوگ^۱ (۲۰۰۲) پیشنهاد می‌کند که هم روش پژوهش و هم تأثیرات متغیر عوامل مختلف محیطی و میانجی می‌تواند توضیحی بر این امر باشد. با وجود این تأثیر عقاید خانواده بر نحوه ارتباط آن‌ها با فرزندان آشکار است و به همین دلیل، تأثیر این‌گونه ارتباطات بر پیشرفت کودک، موردن توجه خاص نظریه‌پردازان برنامه درسی و معلم‌ها است.

از آنجایی که تصور می‌شود عقاید افراد از تجربیات شخصی و فرهنگی آن‌ها سرچشمه می‌گیرد (سیگل و مک گلیکادی- دی لسی، ۲۰۰۲)، برای درک نحوه ارتباط خانواده و فرزندان ابتدا باید نظریات و عقاید ضمنی خانواده را درک کرد. لذا پژوهش حاضر در صدد دستیابی به دو هدف زیر بود:

- ۱- آگاهی از نظر معلمان و خانواده‌ها درباره کنجدکاوی در رفتار کندوکاوگرانه فرزندان و اینکه آیا آن‌ها برای این‌گونه رفتارها ارزش قائل هستند یا خیر؟
- ۲- مقایسه دیدگاه‌های خانواده‌ها و معلمان پیش دبستانی در زمینه ویژگی‌های کنجدکاوی با دیدگاه‌های محققان.

روش

جامعه‌آماری این پژوهش را معلمان و خانواده‌های کودکان پیش دبستانی شهر تهران در سال تحصیلی ۹۰-۸۹ تشکیل دادند. برای انتخاب نمونه در این پژوهش از روش نمونه‌گیری خوش‌های استفاده شد. برای این منظور هر کدام از نواحی به عنوان یک خوشه در نظر گرفته شدند و با توجه به مساوی بودن تقریبی تعداد کودکستان‌ها در نواحی، از هر ناحیه سه

1. Wilcox- Herzog

پیش‌دبستانی و از هر پیش‌دبستانی یک کلاس به صورت تصادفی انتخاب شد. در نهایت ۳۲۱ نفر (۱۹۵ معلم و ۱۲۶ خانواده) به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند.

این مطالعه در دو مرحله انجام شد: مرحله مقدماتی^۱ و مرحله اصلی. در مرحله مقدماتی طی دعوت‌نامه‌ای از معلمان و خانواده‌ها خواسته شد که در این پژوهش شرکت کنند. در نهایت ۸۴ نفر شرکت کردند و به صورت نمونه‌گیری در دسترس از آن‌ها استفاده شد. از این تعداد ۶۴ نفر معلم و بقیه خانواده‌هایی بودند که بهوسیله معلمان معرفی شدند. بخش اصلی پژوهش ۳۲۱ نفر شرکت کننده داشت، که از این تعداد ۱۹۵ نفر معلم و ۱۲۶ خانواده بودند. خانواده‌های منتخب با ترکیب ۲۵ درصد مرد و ۷۵ درصد زن از میان خانواده کودکان پیش‌دبستانی (با داشتن حداقل یک کودک پیش‌دبستانی) از ده پیش‌دبستانی شهر تهران انتخاب شدند. ۷۵ درصد آن‌ها تحصیلات دبیرستانی، ۱۰ درصد تحصیلات ابتدایی و ۱۵ درصد از آن‌ها تحصیلات دانشگاهی داشتند. همه معلمان انتخابی زن بودند که به‌طور میانگین ۱۰ سال سابقه تدریس داشتند. در ضمن، روش پژوهش مطالعه حاضر از نوع آمیخته^۲ است.

ابزار پژوهش پرسشنامه‌ای بود که دو قسمت کمی و کیفی را شامل می‌شد؛ این پرسشنامه برای ارزیابی نظرات خانواده و معلم‌ها درباره کنجدکاوی و رفتار کنجدکاوانه طراحی شد. در بخش کمی، تصورات شرکت‌کنندگان درباره ویژگی‌های کنجدکاوی و ارزش‌گذاری این افراد درباره این ویژگی‌ها ارزیابی شد. به طور خاص هدف این بود که مشخص شود آیا به نظر آن‌ها کنجدکاوی ارزش تشویق کردن را در کودکان پیش‌دبستانی مؤثر است؟ درک اینکه آیا خانواده‌ها و کنجدکاوی در فرایند یادگیری کودکان پیش‌دبستانی مؤثر است؟ درک اینکه آیا خانواده‌ها و معلمان برای این ویژگی‌های خاص ارزش قائل هستند یا خیر؟، علاوه بر اینکه تصویر روش‌تری از تصور خانواده درباره کنجدکاوی به‌دست می‌دهد، به ارزیابی خانواده‌ها و معلم‌ها در زمینه سرکوب یا تشویق برگزش رفتاری کنجدکاوانه در کودکان می‌پردازد. این بخش از پرسشنامه از طریق تغییر و اصلاح روش چند مرحله‌ای استرنبرگ (۱۹۸۵) پیرامون مطالعه نظریات ضمنی مربوط به مفاهیم مختلف طراحی شد. در ابتدا فهرستی از ویژگی‌های

1. Pilot Study

2. Mix Method (جهت اطلاع بیش‌تر از این نوع روش پژوهش به بازرگان (۱۳۸۷) مراجعه شود).

کنجدکاوانه طراحی و در قالب یک پرسشنامه از شرکت کنندگان خواسته شد که با امتیازبندی (مقیاس لیکرت ۵ ارزشی) مشخص کنند که آیا هر ویژگی مربوط به کنجدکاوی در کودکان پیش دبستانی است؟ آیا ارزش تشویق کردن دارد؟ آیا برای یادگیری مهم است؟ نتایج حاصل سپس با استفاده از روش تحلیل عاملی تجزیه و تحلیل شد.

پایایی^۱ ابزار پژوهش حاضر بر اساس شاخص آلفای کرونباخ^۲ ۰/۸۵ به دست آمد. همچنین برای تعیین روایی پرسشنامه یاد شده از روایی محتوایی استفاده شده است. به این صورت که پژوهشگر پرسشنامه را در مرحله مقدماتی تکثیر و همزمان به ۵ نفر از اساتید دانشگاه و متخصصان تعلیم و تربیت ارائه کرد. سپس نظرات جمع آوری و در تمام نظرات توافق لازم انجام شد. همچنین شاخص KMO^۳ که گویای میزان کارایی نمونه‌گیری محتوایی پرسشنامه است در این پژوهش بررسی شد. این نسبت در این تحلیل برابر با ۰/۸۸ بود. برای بررسی معنادار بودن ماتریس همبستگی داده‌های موجود، آزمون بارتلت^۴ به کار برده شد. این آزمون ضریب به دست آمده برای این پرسشنامه را ۰/۰۸۷۲ نشان داد که از نظر آماری معنادار است (P<0).

بخش کیفی که شامل دو سؤال باز بود، با این هدف طراحی شد که چگونه خانواده در شرایط مختلف از مفهوم کنجدکاوی استفاده می‌کنند. بر این اساس سؤال‌ها به گونه‌ای مطرح شدند که دیدگاه شرکت کنندگان را درباره پیشرفت کنجدکاوی بستجد، به خصوص این که «آیا کنجدکاوی بچه‌ها با افزایش سن کاهش می‌یابد؟» و «در چه شرایطی خانواده‌ها رفتار کنجدکاوانه را تشویق یا سرکوب می‌کنند». در مرحله پژوهش مقدماتی فهرستی از ویژگی‌های مربوط به کنجدکاوی طراحی شد. از آنجایی که نhoe بروز این ویژگی‌ها با افزایش سن تغییر می‌کند (کریتلر و کریتلر، ۱۹۸۶)، فهرست به طور خاص مربوط به ویژگی‌های کودکان پیش دبستانی است. برای طراحی لیست اولیه از شرکت کنندگان خواسته شد تا همه ویژگی‌های مربوط به کودک کنجدکاو را، آنچه که در این باره به ذهن‌شان می‌رسد، بنویسنند. ۳۶۲ پاسخ جمع آوری شد. پاسخ‌ها به طور کیفی تحلیل شدند و سپس با ویژگی‌های موجود در

1. Reliability
2. Cronbachs alpha
3. Kaiser. Meiner. Olkin
4. Bartlett

پژوهش‌های پیشین ترکیب شدند و در نهایت لیستی مت Shankل از بیست و سه ویژگی حاصل به دست آمد.

ویژگی‌های کنجکاوانه به چهار گروه تقسیم شدند: گروهی که به عنوان عامل انگیزشی بودند (۳ مورد)، ویژگی‌هایی که از طریق رفتار کندوکاوانه بروز کردند (۱۰ مورد)، آن‌هایی که به محرك مربوط بودند (۷ مورد) و گروهی که به ویژگی‌های شخصی مربوط بودند (۳ مورد). چهار گروه ذکر شده در جدول ۱ گزارش شده است. طبق نظر شرکت‌کنندگان در این پژوهش و مطالعات پیشین (برلین، ۱۹۶۵؛ واس و کلر، ۱۹۸۳) کنجکاوی باید به عنوان یک عامل انگیزه دهنده تصور شود. اگر چه محققان به وجود جنبه‌های انگیزشی کنجکاوی اشاره کردند، اما این جنبه‌ها به خوبی توصیف نشده است.

جدول ۱: فهرست ویژگی‌های کنجکاوی

گروه	نام گروه	شخص‌ها
اول	انگیزش	ماجراجویی [*] متکر بودن [*] تمایل زیادی به داشتن [*] الف: دستکاری [*] علاوه بر دستکاری اشیاء دارد ^{**} (برای یافتن پاسخ اشیاء را دستکاری می‌کند) ^{**}
دوم	رفتار کندوکاوانه	ب: کندوکاو ادراری [*] مشاهدات با تأمل [*] آگاهی به محیط اطراف [*] مشاهدات دقیق [*] حساب به صدای های پیرامون [*] گوش دادن با دقت [*] ج: رفتار معرفتی [*] پرسشگری [*] و آنما سوال می‌پرسد.
سوم	ماهیت و پاسخ به محرك	جستجوگری مداوم برای پاسخ (دامنا به ذنبل پاسخ است) ^{**} (جستجوی دانش) [*] استفاده از روش‌های گوناگون برای یافتن پاسخ [*] علاقه‌مند به تازگی [*] علاقه‌مند به ناشایخته‌ها [*] علاقه‌مند به پیچیدگی‌ها [*] به راحتی مجادلوب می‌شود [*] سرعت العمل (مشتاق به ارائه سریع پاسخ است) [*] کاهش آستانه تحریک (تحریکات گذرا) کاهش سریع تحریک پذیری ^{**} پشتکار [*] ویژگی‌های شخصی مربوط به کنجکاوی [*] فعال بودن [*] خلاق ^{**} (تصورات) قدرت نصور ^{**}
چهارم	ویژگی‌های شخصی مربوط به کنجکاوی	بر اساس نظرات شرکت کنندگان در پژوهش [*] بر اساس مبانی نظری ^{**}

بر اساس نظر شرکت کنندگان این موارد در گروه کنجکاوی به عنوان عامل انگیزشی قرار گرفت: ماجراجو، متکر و متمایل به دانستن. رفتار کندوکاوانه به سه زیر گروه دست‌ورزی (۲

مورد)، کندوکاو ادراکی (۵ مورد) و رفتار معرفتی (۳ مورد) تقسیم شد. این زیر گروه‌ها بر اساس ویژگی‌های مشترک رفتار کندوکاوانه در پژوهش‌های مربوط به کنجکاوی در کودکان (کریتلر، و کریتلر؛ ۱۹۸۶، تروویند و اشنایدر، ۱۹۹۴؛ واس و کلر، ۱۹۸۳؛ دی، ۱۹۷۱) است. همچنین تحریک حس کنجکاوی بدون حضور یک محرك ممکن نیست. برلین (۱۹۶۰) مشهورترین پژوهش درباره ماهیت محرك است. در این قسمت، سه ویژگی در ارتباط با کودکان یعنی تازگی، ناشناخته^۱ و پیچیدگی^۲ (کریتلر و کریتلر؛ ۱۹۸۶؛ هندرسون، ۱۹۸۴؛ ترودونید و اشنایدر، ۱۹۹۴) در فهرست ویژگی‌های کنجکاوی قرار گرفتند. از این سه ویژگی، شرکت کنندگان در این پژوهش فقط به ویژگی تازگی اشاره کردند. چهار مورد براساس پاسخ‌های گوناگون به محرك‌ها طراحی شدند. بنا بر نظر محققان (لونستین، ۱۹۹۴؛ ترود ویند و اشنایدر، ۱۹۹۴) و شرکت کنندگان در این پژوهش، افراد کنجکاو خیلی زود تحریک می‌شوند؛ گاهی این تحریکات گذراست و گاهی ماندگار (هندرسون، ۱۹۸۴؛ کریتلر و کریتلر، ۱۹۸۶). درباره میزان تداوم تحریک حس کنجکاوی نظر شرکت کنندگان در این پژوهش با محققان متفاوت بود، محققان تمایل بیشتری به تحریکات ماندگار دارند. بدین لحاظ هر دو مورد در لیست ویژگی‌های کنجکاوی مورد پژوهش قرار داده شد. در نهایت سه مورد نیز درباره ویژگی‌های شخصی مربوط به کنجکاوی در فهرست گنجانده شد. براساس نظر شرکت کنندگان در این پژوهش و محققان (واس و کلر، ۱۹۸۳) رابطه میان خلاقیت و تصورات با کنجکاوی و فعال بودن (که بیشتر توسط شرکت کنندگان ذکر شد) به عنوان ویژگی‌های شخصی قرار گرفت.

پرسشنامه تهیه شده برای بخش اصلی پژوهش میان معلم‌های مدارس توزیع شد. همچنین از مدارس خواسته شد که پرسشنامه‌ها را در میان خانواده کودکان یک کلاس توزیع کنند که به طور تصادفی توسط مدیر مدرسه انتخاب می‌شدند. تکمیل پرسشنامه اختیاری بود و مدیران مدارس نیز در تکمیل و جمع‌آوری و باز گرداندن پرسشنامه‌های تکمیل شده توسط خانواده و معلمان کمک بهسازی کردند.

1. Unknown
2. Complexity

یافته‌ها

در بخش اول به «آگاهی از نظر معلمان و خانواده‌ها درباره کنجدکاوی در رفتار کندوکاوگرانه فرزندان و اینکه آیا آن‌ها برای این‌گونه رفتارها ارزش قائلند یا خیر؟» توجه شد. میانگین کلی درجه بندی ویژگی‌ها توسط شرکت کنندکان نسبتاً بالا و در یک دامنه محدود قرار گرفت. در این میان پایین‌ترین میانگین درجه بندی $3/16$ بود (از میزان تحریک به سرعت کاسته می‌شود) و بالاترین میانگین $4/37$ بود (علاقه‌مند به تازگی است). معلمان نسبت به خانواده‌ها نمره بیشتری به همه ویژگی‌ها دادند و این نشان‌دهنده آن بود که آن‌ها تمایل بیشتری داشتند که این فهرست را تشکیل دهنده ویژگی‌های کنجدکاوی بدانند.

برای کل شرکت کنندکان مواردی که درجه بندی بالاتری داشتند عبارت بودند از: علاقه‌مند به تازگی است (با میانگین و انحراف معیار $4/37$ و 72 درصد)، تمایل زیادی به دانستن دارد، (با میانگین و انحراف معیار $4/34$ و 75 درصد) دائمًا سؤال می‌پرسد (با میانگین و انحراف معیار $4/25$ و 72 درصد) از آنچه در اطرافش می‌گذرد آگاه است (با میانگین و انحراف معیار $4/24$ و 76 درصد). برای معلمان بالاترین درجه بندی‌ها به موارد زیر اختصاص داشت: تمایل زیادی به دانستن دارد (با میانگین $4/45$)، علاقه‌مند به تازگی است (با میانگین $4/42$ و دائمًا به دنبال پاسخ است (با میانگین $4/32$). برای گروه خانواده علاقه‌مند به تازگی است (با میانگین $4/30$) و دائمًا سؤال می‌پرسد (با میانگین $4/22$) از بالاترین درجه بندی بهره‌مند بودند. معلمان و خانواده‌ها این موارد را به عنوان ویژگی‌های مربوط به کنجدکاوی می‌دانستند. در عین حال هر دو گروه به مورد «از میزان تحریک به سرعت کاسته می‌شود» پایین‌ترین نمره را دادند (با میانگین و انحراف معیار $16/3$ و 1)، این امر نشان‌دهنده آن است که آن‌ها در این باره اطمینان ندارند که این ویژگی می‌تواند جزء ویژگی‌های کنجدکاوی باشد.

برای بررسی وجود الگوی خاص در تصورات معلمان و خانواده درباره ویژگی‌های کنجدکاوی، از روش تحلیل عاملی مؤلفه اصلی¹ برای تجزیه و تحلیل لیست استفاده شد. با در نظر گرفتن همبستگی احتمالی میان عامل‌ها، از دوران آبیلمین² با نرمال سازی کایزر³ استفاده

1. Principal components analysis (PCA)

2. Oblimin Rotation

3. Kaiser Normalization

شد؛ بدین منظور گروه معلمان و گروه خانواده به طور مجزا تحلیل شدند.

جدول ۲: ساختار مفهوم کنجدکاوی از دیدگاه خانواده‌ها و معلمان

تصور خانواده‌ها				تصور معلمان			
میانگین	بار	میانگین	بار	میانگین	بار	میانگین	بار
عاملی		عاملی		عاملی		عاملی	
۱) علاقه‌مند به دانستن				۱) علاقه‌مند به دانستن			
۳/۷۹		۴/۰۳		۳/۹۱	۰/۷۹	۳/۹۱	۰/۷۹
۳/۵۹	۰/۸۱	استفاده از روش‌های گوناگون برای		۳/۶۹	۰/۷۸	۳/۶۹	۰/۷۸
۳/۵۶	۰/۷۷	یافتن پاسخ		۴/۳۲	۰/۷۷	۴/۳۲	۰/۷۷
۳/۸۱	۰/۵۴	گوش دادن با دقت		۳/۹۱	۰/۷۳	۳/۹۱	۰/۷۳
۴/۱۹	۰/۵۱	حساس به صدای اطراف		۴/۱۹	۰/۶۶	۴/۱۹	۰/۶۶
		مشاهده‌های تأمل دار		۴/۴۵	۰/۶۰	۴/۴۵	۰/۶۰
۳/۶۴		۲) ماهیت برانگیختگی		۳/۹۹	۰/۵۹	۳/۹۹	۰/۵۹
۳/۸۰	۰/۶۷	فعال		۳/۷۹	۰/۵۶	۳/۷۹	۰/۵۶
۳/۹۵	۰/۶۰	مجدوب شدن					
۳/۱۸	۰/۵۵	کاهش سریع تحریک پذیری					
۲) ویژگی‌های شخصی مربوط به کنجدکاوی				۲) ویژگی‌های شخصی مربوط به کنجدکاوی			
۳/۹۰		۳) کنجدکاوی		۳/۷۸		۴/۰۱	۰/۹۳
۳/۹۸	۰/۸۲	حلاقیت		۳/۹۲	۰/۹۰	۳/۹۲	۰/۹۰
۴/۱۷	۰/۸۱	قدرت تصور		۳/۴۰	۰/۵۱	۳/۴۰	۰/۵۱
۳/۵۴	۰/۴۲	فعال					
۳/۹۶		۴) علاقه‌مند به دانش					
۴/۱۰	۰/۷۲	دانمایی به دنبال پاسخ است		۴/۱۳		۴/۱۳	
۳/۸۱	۰/۶۹	مشتاق به ارائه سریع پاسخ است		۳/۹۳	۰/۷۸	۳/۹۳	۰/۷۸
۳/۸۳	۰/۶۵	برای یافتن پاسخ اشیاء را دستکاری می‌کند		۴/۲۶	۰/۷۰	۴/۲۶	۰/۷۰
۴/۱۶	۰/۵۸	تمایل قوی برای دانستن دارد		۴/۱۸	۰/۶۵	۴/۱۸	۰/۶۵
۴/۱۴		۵) رفتار کندوکاو انه		۴/۴۲	۰/۵۵	۴/۴۲	۰/۵۵
۴/۲۲	-۰/۷۷	پرسشگری		۴/۲۶	۰/۵۴	۴/۲۶	۰/۵۴
۴/۱۱	-۰/۷۳	علاقه به دستکاری اشیاء دارد		۳/۷۴	۰/۵۳	۳/۷۴	۰/۵۳
۴/۰۹	-۰/۵۳	آگاهی به محیط اطراف					
۶) ریسک‌پذیری				۴) مرکوز بر توجه			
۳/۴۶		۷) ماجراجو		۳/۱۴	-۰/۵۸	۳/۱۴	-۰/۵۸
۳/۴۹	۰/۷۸	علاقه‌مند به پیجیدگی		۳/۵۷	۰/۵۱	۳/۵۷	۰/۵۱
۳/۵۴	۰/۵۴	انجام کارهای پرخطر		۳/۶۸	۰/۴۵	۳/۶۸	۰/۴۵

برای گروه معلمان چهار عامل با مقدار ویژه^۱ بزرگ‌تر از یک استخراج شد. این مؤلفه‌ها به ترتیب ۲۹، ۱۱، ۸ و ۷ درصد از واریانس موجود و در مجموع ۵۶ درصد از واریانس اطلاعات

1. Eigen Value

موجود را بیان می‌کنند. شایان ذکر است گوییه‌هایی که بار عاملی بزرگ‌تر از $\frac{۰}{۳}$ داشتند وارد جدول ۲ شده‌اند. جدول ۲، فهرستی از مؤلفه‌ها با بار عاملی^۱ بزرگ‌تر از $\frac{۰}{۳}$ را نشان می‌دهد. مؤلفه‌هایی که استخراج شدند چنین نامگذاری شدند: «علاقه به دانستن»، «ویژگی‌های شخصی مربوط به کنجدکاوی»، «رفتار کندوکاوانه» و «توجه متمرکز». موارد مؤلفه اول (با میانگین $۴/۰۳$) و مؤلفه سوم (با میانگین $۴/۱۳$) از بالاترین میانگین‌ها بهره‌مند بودند. این مسئله نشان می‌دهد که به نظر معلمان علاقه به دانستن و ویژگی‌های شخصی مربوط به کنجدکاوی به عنوان مهم‌ترین ویژگی‌های کنجدکاوی هستند.

درباره گروه خانواده، شش مؤلفه با مقادیر ویژه بزرگ‌تر از یک حاصل شد. این مؤلفه‌ها به ترتیب در برگیرنده $۳/۵$ ، $۱/۰$ ، $۷/۶$ و $۵/۰$ درصد واریانس موجود در اطلاعات بوده و روی هم $۶/۳$ درصد از واریانس موجود در اطلاعات را توجیه می‌کنند. مؤلفه‌های استخراج شده در جدول ۲ گزارش شده‌اند و بدین صورت نامگذاری شدند: «رفتار کندوکاوانه» - «تمرکز ادراکی»، «ماهیت تحریک»، «ویژگی‌های شخصی مربوط به کنجدکاوی»، «علاقه به دانستن»، «رفتار کندوکاوانه» و ترکیبی از موارد مختلف و مواجهه با خطر. موارد موجود در مؤلفه‌های $۳/۰$ و $۴/۰$ از بالاترین میانگین (به ترتیب $۳/۹۰$ و $۴/۱۴$) بهره‌مند بودند. این نتایج حاکی از آن است که از نظر گروه خانواده، ویژگی‌های شخصی مربوط به کنجدکاوی، علاقه به دانستن و رفتار کندوکاوانه - ترکیبی از موارد به عنوان ویژگی‌های اصلی کنجدکاوی محسوب می‌شوند.

هر دو گروه معلمان و خانواده تصورات مشابهی نیز درباره ویژگی‌های کنجدکاوی داشتند. سه عامل مشابه، یعنی «علاقه به دانستن»، «ویژگی‌های شخصی» و «رفتار کندوکاوانه» از داده‌های مربوط به دو گروه معلمان و خانواده استخراج شدند. اما آن‌ها تا حدی نظرات نسبتاً متفاوتی درباره ابعاد مختلف علاقه به دانستن و رفتار کندوکاوانه داشتند. در بعد علاقه به دانستن، معلمان مواردی چون پشتکار و مبتکر را که می‌توانند جزء ویژگی‌های نگرشی^۲ محسوب شوند در زمرة مواردی قرار دادند که از میانگین بالایی بهره‌مند بودند. این رفتار معلمان نشان‌دهنده این است که از نظر این گروه علاقه به دانستن اهمیت بسیاری دارد. در جنبه رفتار کندوکاوی یک مؤلفه از نظرات معلمان استخراج شد که شامل مواردی چون

1. Lodings
2. Features of Attitude

دستکاری، کندوکاو ادراکی و رفتار معرفتی بود، این در حالی بود که دو مؤلفه از داده‌های مربوط به خانواده حاصل شد. این مسأله موجب شد که تفسیر نظرات آن‌ها درباره رفتار کندوکاوانه تا حدی پیچیده به نظر برسد. همان طور که به‌وسیله مؤلفه «ماهیت تحریک» نشان داده شد. خانواده‌ها ویژگی‌های کنجکاوی را از هم تمایز کردند.

همچنین نظر شرکت‌کنندگان درباره اینکه «آیا هر ویژگی ارزش تشویق کردن را دارد؟» و «آیا هر ویژگی منجر به یادگیری می‌شود؟» نیز سنجیده شد. براساس نتایج به‌نظر می‌رسد که ویژگی‌هایی که ارزش تشویق کردن دارند، به یادگیری نیز منجر می‌شوند. به عبارت دیگر، در امتیاز تشویق کردن و یادگیری، هماهنگی مشاهده شد. معلمان نسبت به خانواده به تمام موارد مربوط به دو جنبه نمره بالاتری دادند. میانگین نمره معلمان به ۵۰ درصد موارد، ۴/۳ و بالاتر بود در حالی که میانگین نمره خانواده به ۲۵ درصد موارد ۴/۳ و بالاتر بود. هر دو گروه به موارد زیر نمره پایینی دادند: از شدت تحریک به سرعت کاسته می‌شود (با میانگین و انحراف معیار ۲/۷۹ و ۱/۰۹)، به آسانی مجازب می‌شوند (با میانگین و انحراف معیار ۳/۴۶ و ۰/۹)، علاقه‌مند به یافتن سریع پاسخ است (با میانگین و انحراف معیار ۳/۴۶ و ۰/۸۹). این امر حاکی از آن است که هر دو گروه معتقد هستند که این موارد به ویژگی‌های غیرمطلوب کنجکاوی مربوط می‌شوند. وقتی جنبه‌های منفی کنجکاوی از دیگر جنبه‌ها تمایز شدند، معلمان نسبت به خانواده نظر مساعدتری نسبت به ویژگی‌های کلی کنجکاوی داشتند و تمایل بیشتری به تشویق آن‌ها نشان دادند.

در بخش دوم «مقایسه دیدگاه‌های خانواده‌ها و معلمان پیش دستانی در زمینه ویژگی‌های کنجکاوی با دیدگاه‌های محققان» بررسی شد.

درباره یک سری از ویژگی‌ها، عدم توافق جالب توجهی میان نظرات معلمان و خانواده مشاهده شد. گروه معلمان نسبت به گروه خانواده به موارد زیر امتیاز بیشتری دادند: «از روش‌های مختلفی برای یافتن پاسخ استفاده می‌کند» ($t=4/73$, $df=317$, $p < 0/00$), «برای یافتن پاسخ اشیاء را دستکاری می‌کند» ($t=3/92$, $df=317$, $p < 0/001$), «مشاهدات دقیق انجام می‌دهد» ($t=2/76$, $df=319$, $p < 0/006$), «از آنچه که در اطرافش می‌گذرد آگاه است» ($t=3/45$, $df=319$, $p < 0/001$), «ماجراجو» ($t=4/62$, $df=319$, $p < 0/001$) و «پشتکار» ($t=3/39$, $df=317$, $p < 0/001$), در حالی که گروه خانواده نسبت به معلمان به مورد «فعال» امتیاز

بالاتری دادند ($t=3/51$, $df=317$, $p=0.001$). از آنجایی که این موارد بیشتر به انواع مختلف رفتار کندوکاوانه و جنبه انگیزشی کنجدکاوی مربوط هستند به نظر می‌رسد که معلمان نسبت به خانواده درک بهتری نسبت به ویژگی‌های مربوط به این جنبه کنجدکاوی دارند.

تصورات خانواده‌ها و معلمان در مطالعه حاضر تا حدی با تصورات نظریه‌پردازان هماهنگ است. هر دو گروه، معتقد به چند بعدی بودن کنجدکاوی هستند. همان‌طور که جدول ۱ نشان می‌دهد، ابعاد رفتار کندوکاوانه (گروه دوم) و ویژگی‌های شخصی (گروه چهارم) موافق با تصورات نظری هستند. گرچه نظریه‌پردازان به روشنی ابعاد انگیزشی کنجدکاوی را متمایز ساختند، این بعد در دیدگاه شرکت‌کنندگان در این پژوهش تفکیک نشد. در مقابل بعد «علاقه به دانستن» در برگیرنده دو جنبه از کنجدکاوی بود: جنبه «انگیزشی» که با مورد علاقه زیادی به دانستن دارد نشان داده شده و جنبه «جستجوی دانش» که با موارد: « دائماً به دنبال پاسخ است»، «برای یافتن پاسخ اشیا را دستکاری می‌کند و علاقه‌مند به یافتن سریع پاسخ است»، نشان داده شده است. نظرات خانواده‌ها و معلمان شبیه نظرات پیازه (۱۹۳۶-۱۹۵۲) است که معتقد است که علاقه بچه‌ها به «تازگی» به این دلیل است که آن‌ها به درک محیط اطراف خود احتیاج دارند. پژوهش‌های موجود در زمینه کنجدکاوی تحت تأثیر پژوهش‌های برلین توجه زیادی را به ماهیت محرک معطوف می‌کنند، در حالیکه چنین تأکیدی در نظرات معلمان و خانواده مشاهده نشد.

تصورات درباره نحوه پیشرفت حس کنجدکاوی

از شرکت کنندگان پرسیده شد که «آیا کنجدکاوی کودکان، با افزایش سن کاهش می‌یابد؟» و از آن‌ها خواسته شد که دیدگاه خود را در این زمینه توضیح دهند. از ۳۱۶ شرکت کننده، ۳۹ درصد معتقد بودند که کنجدکاوی با افزایش سن کاهش می‌یابد، ۵۹ درصد معتقد بودند که کنجدکاوی با افزایش سن کاهش نمی‌یابد و دو درصد (که همگی معلم بودند) به هر دو حالت (افزایش/کاهش) حس کنجدکاوی اشاره کردند. آزمون خی دو پیرسون نشان داد که تفاوت معناداری میان نظرات خانواده و معلمان وجود ندارد. ۲۱۱ نفر (۶۴درصد) دیدگاه خود را توضیح دادند و به طور کلی ۲۵۹ دلیل جمع‌آوری شد؛ بعضی از افراد یک و برخی دو دلیل را مطرح کردند. تحلیل محتوا بر روی توضیحات جمع‌آوری شده انجام شد و دو گروه اصلی

به دست آمد. به نظر شرکت‌کنندگان عوامل محیطی و شخصی در این مورد که آیا کنجکاوی با افزایش سن بالا می‌رود یا خیر؟ مؤثر هستند (به جدول ۳ مراجعه کنید). در هر گروه، شش زیر گروه کدگذاری شد و در مجموع دوازده زیر گروه حاصل شد. برای به دست آوردن اعتبار درونی، ۳۰ درصد پاسخ‌ها(۷۸ مورد) به طور تصادفی انتخاب شد و به‌وسیله دو ارزیاب بررسی شد. از ضریب کاپا^۱ برای ارزیابی توافق درونی استفاده شد، میانگین کلی توافق ۰/۸۵ و میانگین کلی کاپا ۰/۸۲ درصد بود.

جدول ۳: مؤلفه‌های مهم در کاهش و افزایش کنجکاوی

درصد پاسخ‌ها			کویه‌ها
مجموع	علمایان	خانواده	
• ویژگی‌های محیطی			
۱۹	۱۳/۵	۲۱	پاسخ، انتظارات و تأثیر خانواده
۳	۱/۵	۳	سیستم آموزشی (کار مدرسه‌ای)
۱۲	۹	۱۲/۵	تحمیکات محیطی (مثل تازگی)
۱۰	۷/۵	۱۱	تأثیرپذیری کلی از محیط
۲	<۰/۱	۳	تجربیات قبلی
• ویژگی‌های شخص			
۸	۶	۹	رفتار کندوکاوانه
۲۰	۳۶	۱۵	نگرش نسبت به محرک‌ها
	۶۷	۵۸	کاهش سریع تحریک‌پذیری
	۳۳	۴۱	تداوم تحریک‌پذیری
۱۱	۱۵	۹	علاقه خاص و متمرکز
۱۰	۵	۱۱	ویژگی‌های شخصی

* این درصدها حاکی از عدم پاسخ بعضی از افراد در زیر گروه‌ها است.
از میان شرکت‌کنندگانی که معتقد بودند کنجکاوی با افزایش سن کاهش می‌یابد، اکثر توضیحات بیان‌کننده دیدگاهی شرطی و نه مطلق درباره رابطه میان کنجکاوی و سن بودند. به عنوان مثال تأثیرات محیطی به جای عوامل زیستی به عنوان دلایل کاهش حس کنجکاوی

۱. میانگین کلی توافق، نسبت توافق بین طبقات است. میانگین کلی کاپا نسبت توافق تصحیح شده برای شناس است. شاخص کاپا یکی از روش‌های آماری برای مقایسه و بررسی دقت حاصل از روش‌های مختلف طبقه‌بندی است که به علت حذف نقش شناس در طبقه بندی اغلب بر شاخص‌های دیگر ترجیح داده می‌شود. این مقایسه علاوه بر اینکه می‌تواند گویای نقاط ضعف و قوت روش‌های به کار رفته باشد، معیار مناسبی برای شناخت و انتخاب روش مطلوب‌تر نیز هست (صمدی، ۱۳۷۷)

مطرح شد. از آنجایی که کلیه شرکت‌کنندگان صرف نظر از اینکه معتقد به کاهش حس کنجدکاوی با افزایش سن بودند یا خیر، نظرات مشابهی در این زمینه بیان کردند، توضیحات همه آن‌ها برای تجزیه و تحلیل ترکیب شد.

درباره عوامل محیطی، هر دو گروه شرکت کننده اظهار داشتند که پاسخ‌ها، انتظارات و تأثیر خانواده، در تشویق یا سرکوب کنجدکاوی نقش فراوانی دارد (۱۹ درصد از کل پاسخ‌ها). شرکت کنندگان توضیح دادند که تشویق خانواده به حفظ یا افزایش حس کنجدکاوی کمک می‌کند و کنترل خانواده این حس را سرکوب می‌کند. معلمان بیش از خانواده به تأثیر نحوه پاسخ دادن بزرگسالان توجه می‌کردند (۲۱ درصد در مقابل ۱۳/۵ درصد) و برخی نیز خاطر نشان کردند که فشارهای وارد شده از جانب مدرسه، مانند تکالیف زیاد نیز تأثیر منفی بر کنجدکاوی کودکان دارد. همان طور که انتظار می‌رفت درصد بالاتری از معلم‌ها از نقش محیط، به صورت وجود محرك و جذابیت آن، در تشویق کنجدکاوی در فرزندان آگاه بودند. برخی معلم‌ها نیز به نقش تجربیات پیشین در کنجدکاوی اشاره کردند و اظهار داشتند که اگر حس کنجدکاوی کودک ارضا شود، احتمال بیشتری برای حفظ این حس وجود دارد.

درباره عوامل شخصی، شرکت کنندگانی که معتقد بودند کنجدکاوی با افزایش سن کاهش نمی‌یابد، چنین استدلال می‌کردند که فقط نحوه بروز دادن کنجدکاوی یا رفتار کنجدکاوانه با افزایش سن تغییر می‌کند. به عنوان مثال، همان طور که توانایی شناختی یک کودک افزایش می‌یابد، رفتارهای کنجدکاوانه او بیشتر به حالت ضممنی و پنهان در می‌اید. آن‌ها همچنین معتقد هستند که علاقه افراد نیز متمرکزتر و خاص‌تر می‌شود. همچنین اظهار داشتند که افراد در سنین مختلف علائق متفاوتی دارند. تعداد بیشتری از معلمان نسبت به خانواده (۱۱ درصد در مقابل ۵ درصد) کنجدکاوی را به عنوان یک صفت مشخصه می‌دانستند و اعتقاد داشتند که برخی از افراد کنجدکاو‌تر از دیگران هستند. درباره رابطه بین دانش و کنجدکاوی نظرات متفاوتی وجود داشت. برخی افراد معتقد بودند که کنجدکاوی با افزایش سن کاهش می‌یابد چرا که دانش فرد افزایش می‌یابد. این در حالی است که دیگران معتقد بودند که هر چه فرد بیشتر بداند، تمایل بیشتری به دانستن دارد. این نظرات متفاوت نیاز به بررسی بیشتر دارد، زیرا اگر چه همه افراد معتقد هستند که ابراز رفتار کنجدکاوانه با گذر زمان کاهش می‌یابد، افرادی که معتقد هستند کنجدکاوی با افزایش سن کاهش می‌یابد، در تشویق کنجدکاو نسبت به دیگر افراد

نقش متفاوتی دارند.

تصورات درباره شرایطی که در آن رفتار کندوکاوانه در کودکان باید تشویق شود.

از شرکت‌کنندگان پرسیده شد که در چه شرایطی رفتار کندوکاوانه در کودکان را تشویق یا سرکوب می‌کنند. ۲۷۵ نفر (۸۶ درصد) به این سؤال پاسخ دادند و در مجموع ۵۶۷ مورد توضیح جمع‌آوری شد. معلمان توضیحات بیشتری نسبت به خانواده دادند، ۷۴ درصد از معلمان دو یا سه توضیح را بیان کردند و ۸۳ درصد از خانواده یک یا دو توضیح را اظهار کردند. تحلیل محتوا بر روی توضیحات انجام شد و سه محور اصلی مشخص شد: فرزندمحور، بزرگسالمحور و موقعیتمحور.

جدول ۴: شرایط پیشرفت یا فقدان پیشرفت کنگکاوی

گرایه‌ها			
درصد پاسخ‌ها	معلمان	خانواده	مجموع
نظریه فرزند محوری			
۸	۱۵/۵	۱۹	۱۹
۲/۵	۲	۳	۳
۱	۱	۱/۵	۱/۵
نظریه بزرگسال محوری			
۱۱/۵	۱۶	۱۰	۱۰
۴	۶	۳/۵	۳/۵
۳/۰	<٪۱	۵	۵
۳	۵	۲	۲
نظریه موقعیت محور			
۲۵	۲۵	۳۵	۳۵
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳
زمان: مناسب/کافی/زمان‌بندی			

به طور کلی، محورهای مشخص شده در پژوهش با عامل‌های اصلی موجود در نظریات مربوط به ارتباط میان شخص و شرایط توافق دارند (به عنوان مثال، لوین، ۱۹۹۷/۱۹۵۱؛ مگنوسان و استین، ۱۹۹۸). سه محور مشخص شده، نشان‌دهنده تأکیدهای متفاوت افراد در توضیحات جمع‌آوری شده است. توضیحاتی که فرزندمحور بودند بر نقش اصلی فرزند تأکید

دارند. در این جا تأکید اصلی بر دیدگاه کودک و پاسخ به نیازها و ویژگی‌های او در یک زمان مشخص است. توضیحاتی که بزرگسال‌محور بودند بر نقش اصلی بزرگسالان تمرکز داشتند، آن‌ها معتقد بودند که این بزرگسالان هستند که قضاوت اصلی را درباره توانایی کودک، موضوع کندوکاو و نقش فرزند انجام می‌دهند. توضیحات موقعیت‌محور معتقد بودند که بزرگسالان عوامل محیطی را ارزیابی می‌کنند. گروه فرزند‌محور به پنج زیر گروه، گروه بزرگسال‌محور به شش زیر گروه و گروه موقعیت‌محور نیز به شش زیر گروه تقسیم و در مجموع هفده زیر گروه به دست آمد. برای محاسبه اعتبار درونی، ۳۰ درصد از پاسخ‌ها (۱۷۵ مورد) به طور تصادفی انتخاب شدند و دو ارزیاب آن‌ها را بررسی کردند. با محاسبه ضریب کاپا برای ارزیابی میزان توافق درونی، میانگین کلی توافق ۹۱٪ و میانگین کلی کاپا ۹٪ بود.

در تعیین اینکه آیا رفتار کندوکاوانه کودک را در یک زمان خاص مورد تشویق قرار دهند یا خیر، شرکت‌کنندگان عوامل مختلف مربوط به فرزند، بزرگسال و موقعیت را در نظر می‌گرفتند. معلمان و خانواده به اتفاق معتقد بودند که مهم‌ترین چیزی که باید در نظر گرفت این است که محیطی امن برای کندوکاو کودکان فراهم شود (۳۳ درصد از کل پاسخ‌ها). این امر محتمل بود زیرا تمرکز این مطالعه بر کودکان سن آمادگی قرار داشت. همچنین هر دو گروه معتقد بودند که باید در تشویق کندوکاو کودکان به علاقه آن‌ها نیز توجه کرد (۱۸ درصد از کل پاسخ‌ها). برخی افراد ذکر کردند لازم است نحوه پاسخ کودک را به یک محرک مشاهده کرد. اهمیت زمان نیز از جمله دیگر مواردی بود که شرکت‌کنندگان حاضر اشاره کردند. معلمان معتقد بودند که لازم است زمان کافی برای کندوکاو به کودکان داده شود، اما آن‌ها نظریات متفاوتی درباره زمان مناسب برای کندوکاو داشتند. از نظر بعضی از افراد کندوکاو باید در ضمن فعالیت‌های خاصی انجام شود و حال آنکه از نظر دیگران کندوکاو را می‌توان در ضمن هر فعالیتی و در هر زمانی تشویق کرد.

نکته شایان توجه این بود که در توضیحات بزرگسال‌محور، تعداد بیشتری از خانواده‌ها نسبت به معلمان به موارد زیر توجه کردند: مناسب بودن محتوا و موضوع محرکی که مورد کندوکاو قرار می‌گیرد، یعنی اینکه آیا آن محرک ارزش کندوکاو را دارد و معنادار است؟ مناسب سن است؟ (۱۶ درصد در مقابل ۱۶ درصد) آیا کندوکاو به یادگیری کودک منجر می‌شود؟ (۳/۵ درصد در مقابل ۶ درصد) و آیا لازم است که خانواده بر کندوکاو کودکان نظارت

داشته باشند؟ (درصد در مقابل ۵ درصد) این یافته‌ها ممکن است به علت تفاوت در فضایی باشد که در آن معلمان و خانواده با کودکان در ارتباط و تعامل هستند. معلمان به عوامل مورد نظر خانواده قبلاً در تهیه و طراحی فعالیت‌ها و تجارب یادگیری توجه کرده بودند. نظارت خانواده در محیط مدرسه ضروری نیست، اما در خارج از مدرسه لازم است که خانواده بر اینکه فرزندانشان با چه محرك‌هایی مواجه می‌شوند، نظارت کنند و لازم است که نقش فعالی را در انتخاب و فراهم کردن محرك‌های مناسب سن کودکان پیش دبستانی ایفا کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

در این مقاله استدلال شد که به منظور درک اینکه آیا خانواده فرزندانشان را تشویق به کندوکاو و کنجکاوی می‌کنند یا خیر؟ لازم است که در ابتدا تصورات ضمنی و پنهان آن‌ها درباره کنجکاوی درک شود. همچنین آگاهی از دیدگاه‌های خانواده و معلمان لازم است؛ چرا که آن‌ها واسطه‌هایی در محیط کودکان هستند. علاوه بر این، نظرات این افراد مکمل مفاهیم نظری محققان است.

در مجموع، شرکت کنندگان در این مطالعه نظرات مشتی درباره کنجکاوی و کندوکاو ارائه کردند. حتی معلمان از نظرات مساعدتری نسبت به خانواده درباره کنجکاوی بهره‌مند بودند. چنین نظرات مثبتی، خصوصاً از طرف معلمان، می‌تواند به این دلیل باشد که این افراد عمدتاً با کودکان پیش‌دبستانی سرو کار دارند. به طور کلی در دوره‌های آموزشی معلمان پیش‌دبستانی بر کندوکاو و یادگیری اکتشافی تأکید می‌شود. علاوه بر این، آگاهی بیشتر معلمان نسبت به خانواده درباره تأثیر محیط بر کندوکاو کودکان نیز ممکن است به دلیل عقایدی باشد که آن‌ها پس از طی دوره‌های آموزشی کسب کرده‌اند. چنین جهت‌گیری حرفه‌ای، تأثیری مشتی بر نظرات آن‌ها درباره کنجکاوی و کندوکاو دارد.

اگر چه معلمان پیش‌دبستانی در این پژوهش عمدتاً تمایل به تشویق و کنجکاوی کودکان داشتند و به ارزش آن برای یادگیری کودکان تأکید می‌کردند، ولی با وجود این، برخی از آن‌ها به تأثیر استرس‌های محیط مدرسه بر کنجکاوی کودکان اشاره کردند. این امر می‌تواند حاکی از نگرانی معلمان درباره توانایی آن‌ها برای عملیاتی کردن عقایدشان باشد. در مقایسه با سیستم آموزشی دبستان، سیستم آموزشی پیش‌دبستانی از ساختارمندی کم‌تری بهره‌مند است و همین

امر به معلمان اجازه می‌دهد که عقاید حرفه‌ای خود را جامه عمل بپوشاند و به کودکان زمانی برای کندوکاو اختصاص دهنند. با توجه به تأکید کنونی دوره‌های آموزشی پیش‌دبستانی در ایران بر دانش آموز محوری، شایسته است مباحثتی در زمینه ارزش تشویق حس کنجکاوی و کندوکاو کودکان در محیط‌های پیش‌دبستانی مطرح شد. لیکن از آنجایی که استرس محیط آموزشی در دوران دبستان بالاست و این نگرانی وجود دارد که چنین استرسی به سال‌های پایین‌تر آموزشی نیز منتقل شود، لازم است که چنین مباحثتی درباره اهمیت نقش کنجکاوی و تشویق آن، درباره تمام دوره‌ها و مقاطع آموزشی مطرح شود. همچنین لازم است بررسی شود که آیا معلمان در دوران راهنمایی مانند دوره دبستان نظرات مثبتی درباره کندوکاو و کنجکاوی دارند؟ علاوه بر موارد ذکر شده، لازم است به رابطه ممکن بین استرس آموزشی و تشویق کنجکاوی توسط معلمان توجه شود.

بر اساس آنچه شرکت کنندگان درباره تشویق حس کنجکاوی و نیز زمان تشویق بچه‌ها به کندوکاو ذکر کردند، روشن شد که نظرات آن‌ها چند بعدی بوده یعنی شامل عوامل شخصی و محیطی است. همچنین مشخص شد که آن‌ها درباره عملیاتی کردن عقایدشان دیدگاهی نسبی دارند. به عنوان مثال برخی از خانواده‌ها معتقد بودند که در صورتی که محیط امن باشد، می‌توان به کودکان اجازه داد که هر چه را می‌خواهد کندوکاو کند. این عقیده در راستای نظر فرنهم (۱۹۸۸) است که بیان می‌کند عقاید افراد بستگی به موقعیت دارد و رابطه بین عقاید و رفتار خطی نیست. پژوهش اشنايدر و یونزner¹ (۱۹۹۴) نیز بر تأثیر شرایط اجتماعی بر رفتار خانواده و کندوکاو کودکان تأکید دارد.

علاوه بر تأکید به وجود رابطه میان عقاید و عوامل محیطی، فرنهم (۱۹۸۸) بر تأثیر فرهنگ بر عقاید و اعمال افراد نیز اشاره می‌کند. چنین تأثیری که به صورت درجه کنترل بر کندوکاو کودک ظاهر می‌شود، در سطوح مختلف بروز می‌کند. در سطح کلان، معلمان معتقد بودند که استرس محیط آموزشی به کاهش حس کنجکاوی در کودک منجر می‌شود. در سطح خرد، خانواده‌هایی که اعتقاد داشتند لازم است به ارزش محرك‌های مختلف برای کندوکاو کودکان توجه شود تحت تأثیر فرهنگ بزرگ‌سال‌محور قرار داشتند. این یافته‌ها بر روابط بین عقاید

1. Schneider & Unzner

خانواده و عوامل محیطی شامل محیط فرهنگی و محیط اطراف فرزندان تأکید می‌کند.

یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که شباهت‌های شایان توجهی بین نظرات

شرکت‌کنندگان(معلمان و خانواده‌ها) و مفاهیم نظری درباره ویژگی‌های کنجکاوی وجود دارد.

مانند تصورات نظریه‌پردازان، تصور معلمان و خانواده نیز درباره کنجکاوی چند بعدی است.

نظریه‌پردازان دو ویژگی کلیدی برای کنجکاوی مشخص کرده‌اند: ۱- کنجکاوی به عنوان

عاملی انگیزشی و ۲- نحوه بروز رفتاری آن. پس از متمایز کردن رفتار کندوکاوانه، مطابق

تصور معلمان و خانواده بروز رفتاری کنجکاوی در ارتباطی تنگاتنگ با جنبه انگیزشی و هدف

جستجوی داشت است. در مقابل محققان عمدتاً بر ادراک و تفاوت قائل شدن بین جنبه‌های

انواع مختلف رفتار کندوکاوانه تأکید کرده، توجه کمتری بر جنبه انگیزشی کنجکاوی دارند.

این امر احتمالاً به ناهمانگی در پیشرفت نظری این مفهوم منجر می‌شود. نظر معلمان و

خانواده درباره توجه به جنبه‌های رفتاری و انگیزشی می‌تواند به توجه نظریه‌پردازان به ارتباط

بین این دو جنبه منجر شود. محققان در زمینه کنجکاوی تا حد زیادی تحت تأثیر ویژگی‌های

کنجکاوی است که برلین معرفی کرده بود، اما به غیر از ویژگی «تازگی» به نظر می‌رسد که

معلمان و خانواده خوبی، دیگر ویژگی‌های کنجکاوی را از هم تمیز نمی‌دهند. علاوه بر این،

معلمان و خانوادها همچون نظریات محققان ویژگی‌های شخصی چون خلاقیت و قدرت

تصور را مربوط می‌دانند، اما مجزا از کنجکاوی در نظر می‌گیرند. در سال‌های اخیر، اگر چه

تعداد کمی از محققان توجه خاصی به مفهوم کنجکاوی به عنوان موضوع پژوهش مبذول

داشته‌اند، اما معلمان پیش دستانی همچنان بر ارزش آموزشی این مفهوم تأکید می‌کنند.

گفتگوی مقابل معلمان، خانواده و نظریه‌پردازان علاوه بر این که شکاف بین نظریه و عمل را

پر می‌کند، می‌تواند به پیشرفت‌های نظری نیز منجر شود. به عنوان مثال نظریه برلین با تغییر

دادن دیدگاه معلمان پیش دستانی درباره انواع محرك‌هایی که به تشویق حس کنجکاوی کودک

منجر می‌شوند جامه عمل پوشید. علاوه بر آن، تأکیدی که امروزه بر پیشرفت خلاقیت و تصور

کودکان (تخیل) وجود دارد، محققان و معلمان می‌توانند توأمان رابطه موجود بین این دو مفهوم

کنجکاوی را ارزیابی کنند، مخصوصاً زمانی که کنجکاوی به عنوان عاملی انگیزشی و بروز

یافته در رفتار کندوکاوانه در نظر گرفته شود.

پژوهش حاضر نشان داد که لازم است تصورات معلمان و خانواده درباره کنجکاوی را به

عنوان مکملی بر پژوهش‌های علمی در این زمینه به حساب آورده. این روش، به خصوص در زمینه بررسی کاربردهای ماهیت معرفتی مفهوم کنجدکاوی در فضاهای آموزشی سودمند است. این مطالعه به دلیل اکتشافی و کیفی بودن و محدود بودن گستره پژوهش آن، نمی‌تواند درکی جامع از نظریات ضمنی بزرگسالان درباره این مفهوم را فراهم کند. در این مطالعه، فرضیاتی درباره رابطه میان دیدگاه‌های مختلف ارائه شده است؛ اما یک بررسی جامع و عمیق‌تر می‌تواند رابطه بین سیستم‌های اعتقادی را بهتر آشکار کند که مربوط به تصور و بروز کنجدکاوی هستند و در آن ریشه دارند. به عنوان مثال، معلمان ممکن است با نظرات متضادی درباره فراهم کردن شرایط کندوکاو برای کودکان از یک سو و انجام اهداف آموزشی از سوی دیگر مواجه شوند. در فراهم کردن شرایط مناسب برای کندوکاو کودکان، معلمان و خانواده ممکن است در کشمکش بین نقش بزرگسالان به عنوان راهنمای جهت‌دهنده و ارزش‌های فرزند محور قرار بگیرند. به علاوه لازم است که فهرست و ویژگی‌های کنجدکاوی مشخص شده در این پژوهش را غنی‌تر کرده، به دیگر گروه‌های سنی نیز تعیین داد. در نهایت، دیدگاه معلمان و خانواده‌های دارای فرزند در گروه‌های سنی مختلف و شرایط فرهنگی گوناگون را می‌توان به عنوان موضوعی برای پژوهش‌های بعدی در نظر گرفت.

منابع

- بازرگان، عباس (۱۳۸۷). مقدمه ای بر روش‌های تحقیق کیفی و آمیخته. تهران: دیدار.
- سیف، علی اکبر (۱۳۸۸). روان‌شناسی پرورشی نوین، ویرایش ششم. تهران: دوران.
- صدمی، پروین (۱۳۸۷). هوش معنوی حلقه مفقوده در برنامه درسی. *مجموعه مقالات آموزش و یادگیری غیر رسمی*, دانشگاه فردوسی مشهد.
- صدمی، زهرا (۱۳۷۷). استفاده از اطلاعات فضایی در اصلاح طبقه بندی داده‌های سنجش از دور. *پایان نامه کارشناسی ارشد رشته سنجش از دور*, دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
- Arnone, M. (2003).** *Using instructional design to foster curiosi*. ERIC digest 3-4.
- Berlyne, D.E. (1960).** *Arousal ,confict and curiosity*. New York: MC Graw-Hill.
- Berlyne, D.E. (1978).** Curiosity and learning. *Motivation and Emotion 2(2)* , 97-175.
- Day, H.I.(1971).** The measurement of specific curiosity.in:H.I.Day.D.E. Berlyne & D.E.Hunt (Eds) . Toronto, Holt, Rinehart, & Winston,*Intrinsic motivation: a new direction in education* , 99-101.
- Endsley, R. C., Hutcherson, M. A., Garner, A. P. & Martin, M. J. (1979).** Interrelationships among Selected Maternal Behaviors, Authoritarianism, and Preschool Children's Verbal and Nonverbal Curiosity. *Child Development*, 50 , 331-339.
- Furnham, A. (1988).** *Lay Theories: Everyday Understanding of Problems in the Social Sciences*.. Oxford, Pergamon Press.
- Goodnow, J. (1984).** Parents' ideas about Parenting and development: a Review of Issues in Recent work, in: M.Lamb, A. Brown & B. Rogoff(Eds). *Advances in Developmental Psychology*, vol.3 , 193-242.
- Green, M.(2002).** Teachers helping parents to raise the level of curiosity in young children. (*ERIC Document ED467754*) .
- Grossmann,K.e. Grossmann,K.& Zimmermann.(1999).** *a wider view of attachment and exploration,handbook of attachment*,New york,Guilford.
- Heider, F. (1958).** *The Psychology of Interpersonal Relations*. New York: John Wiley.
- Henderson, B. & Moore, S.G. (1980).** Children's responses to object differing in novelty in relation to level of curiosity and adult behavior. *Child Development* ,51 , 457-465.
- Henderson, B. (1984).** Parents and exploration: the effect of context on individual differences in exploratory behavior,. *Child Development*, 55 , 1237-1245.

- Hutt, S.J., Tyler, S., Hurt, C., & Christopherson, H. (1989).** *Play exploration and learning a natural history of pre-school*. London Routledge.
- kreitler, S. & kreitler, H. (1986).** Types of curiosity behaviors and their cognitive determinants. *Archives of psychology*, 138,233-251.
- Lindforrs, J. (1991).** *Children's Language and Learning*. 2nd edn.
- lowenstein, G. (1994).** The psychology of curiosity: a review and reinterpretation. *psychological Bulletin*, 16(1), , 75-98.
- Magnusson, D. and Stattin, H. (1998).** Person-context interaction theories,, *Handbook of child psychology*, vol.1, 5th edn, New York, John Wiley , 685-760.
- Piaget, J. (1936/1952).** *The origins of intelligence in children*. New York: International Universites press.
- Rosenthal, R. (2002).** *The Pygmalion effect and its mediating mechanisms*,in: J. Aronson (Ed.) *Improving academic achievement: impact of psychological factors on education*. San Diego,: Academic press.
- Schneider, K. & Unzner, L. (1994).** Preschoolers'' exploratory behavior: the influence of the social and physical context, in: H. Keller , K . Schneider & B. Henderson (Eds), *curiosity and exploration*. Berlin: Springer.
- Sigel, I. E. & McGillicuddy-De Lisi, A.V. (2002).** Parental beliefs are cognitions: the dynamic beliefs system model, in: M. H. Bornstein(Ed.). *Handbook of parenting: being and becoming a parent*, vol.3, 2nd edn , 485-508.
- Sigel, I.E. (1992).** The belief-behavior connection: a resolvable dilemma?, in: I. E. Sigel, McGillicuddy- De Lisi & J. J. Goodnow(Eds), Parental belief system: the psychological consequences for children. *Hillsdale, NJ, Lawrence Erlbaum* , 433-456.
- Sternberg, R.J. (1994).** Answering questions and questioning answers. *Phi Delta Kappan*,76(2) , 136-139.
- Trudewind, C. & Schneider, K. (1994).** Interindividual differences in the development of exploratory behavior: :methodological considerations, in: H. Keller, K. Schneider & B. Henderson(Eds), *Curiosity and exploration*. Berlin: Springer.
- Voss, H.G . & Keller, H. (1983).** *Curiosity and exploration: theories and results*. New York: Academic press.
- Wilcox-Herzog, A. (2002).** Is there a link between teachers' beliefs and behaviors? *Early Education and Development*, 13(1) , 81-106.